

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 200-1882)

Originalt emne

Bade

Bade/Strandbade

Offentlig Renlighed

Offentlig Renlighed/Nødtørfthuse og Pissoirer

Skatter og Afgifter

Skatter og Afgifter/Skatter og Afgifter i Almindelighed

Indholdsfortegnelse

- 1) [Byrådsmødet den 31. august 1882](#)
- 2) [Byrådsmødet den 8. september 1882](#)

Uddrag fra byrådsmødet den 31. august 1882 - side 3

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 200-1882)

Fra Aalborg Byraad var fremkommet Anmodning om, at Byraadet for sit Vedkommende vilde tiltræde følgende Udkast til en Adresse til Regjeringen og Rigsdagen angaaende de kommunale Beskatningsforhold. Udkastet, hvis endelige Behandling blev udsat til næste Møde, er saa lydende:

"I samtlige Kommuner, saavel paa Landet som i Kjøbstæderne, hersker der sikkert kun én Mening om, at de gjældende Lovregler for den personlige Beskatning til Kommunerne trænge til en Forandring i flere Punkter.

Vel kan Trykket af de Ulemper, som i saa Henseende findes, føles forskjelligt i de forskellige Kommuner, og vel vil enhver Mangel, som kan nævnes, ikke i samme Grad være fremtraadt i alle Kommuner.

Men Trangen til Forbedringer i disse Forhold findes overalt tilstede, og Ønsket om, i hvilke Retninger Forandringerne skulde gaa, vil i Hovedsagen være fælles. Og jo mere de Krav, der stilles til Kommunerne - og dermed dissers Udgifter -, næsten i alle Retninger ere stigende, desto mere maa Opmærksomheden være henvendt paa, at ingen Indtægt ved uheldige Beskatningsregler unddrages Kommunen, og at i det Hele sunde og hensigtsmæssige Bestemmelser ere herskende paa dette for Kommunens økonomiske Status saa vigtige Omraade.

Men ifølge Forholdenes egen Natur ville Ulemperne ved og Trykket af uheldige Beskatningsregler fornemmelig hvile paa Kjøbstæderne, hvor ej alene den større Bevægelighed og Livlighed i Samfundsforholdene vil medføre en raskere Udvikling af de kommunale Forhold og større Krav i Henseende til de kommunale Goder, men hvor netop ogsaa Betingelserne for, at Ufuldkommenhederne ved Beskatningsteglerne kunne træde frem under alle deres Former, og i det største Antal Tilfælde oftest ville være til Stede i højere Grad end i Landkommunerne.

Undertegnede Byraad have derfor, efter at man med Beklagelse har set forskellige tidligere, Rigsdagen forelagte Lovforslag inden ommeldte Retning blive uden Resultat, følt sig opfordrede til i Fællesskab at foretage Skridt til paany at vække og fastholde den lovgivende Magts Opmærksomhed for denne Sags store Betydning, i hvilket Øjemed man herved underdanigst tillader sig at henvende sig til det høje Indenrigsministerium, ligesom en ligelydende Henvendelse vil ske til Rigsdagen.

Hvorvel de her berørte Forhold selvfølgelig maa forudsættes at være tilstrækkelig bekjendte, saa meget mere som de, som bemærket, gjentagne Gange have været Gjenstand for Omtale og Forhandling paa Rigsdagen, senest under Behandlingen af de forannævnte Lovforslag, der i 1879 og 1880 have været forelagte Rigsdagen, har man ikke villet undlade nedenfor i korte Træk at henpege paa Hovedpunkterne, hvori den bestaaende Lovgivning paa dette Omraade har vist sig mangelfuld.

Grundlaget for Paaligningen af den personlige Kommuneafgift er Formue- og Lejlighed, hvorefter som Regel enhver sættes i Skat til Opholdskommunen af sin hele økonomiske

Stilling. Det er da kun saadanne Indtægter og Erhverv, som knytte sig til fysiske Personer, der rammes af denne Beskatning, og kun saadanne Personers Skatteevne kommer i Betragtning ved Ligningen efter de saaledes gjældende Bestemmelser. - Derimod forblive de ofte betydelige Indtægter, som tilflyde de saakaldte juridiske Personer, fornemlig Stiftelser, helt udenfor Beskatningen, idet der ganske savnes Regler for deres Inddragelse derunder. - Men ogsaa saadanne Retssubjekter som Interessantskaber af unavngivne Personer, Aktieselskaber, Sparekasser m. v. , hvilke ganske vist ikke af Retsvidenskaben henføres under Begrebet "juridiske Personer", men som dog i det virkelige Liv fremtræde med en ganske lignende Selvstændighed samt Erhvervs- og Næringsvirksomhed som den, for hvilke fysiske og juridiske Personer ere Centrum, maatte kunne paalignes Kommuneafgifter efter særegne, for saadanne Erhvervsformer afpassede Regler og burde ikke ganske kunne undgaa Beskatning som Selskaber betragtede, saa meget mindre som deres Tal stadigt er i Tiltagende og de muligen mere og mere ville drage under sig - forsaavidt dette ikke alt er Tilfældet - netop de store og største Næringer, navnlig Fabriksvirksomheden og andre industrielle Anlæg, der i særlig Grad benytte og bygge paa de kommunale Goder og de gunstige Betingelser, som Kommunen frembyder for deres Virksomhed. - Det kan ikke med Grund indvendes, at Beskatningen af de fornævnte Erhverv vilde komme i Strid med det gjældende Princip for Beskatningen af Personer, nemlig efter Formue og Lejlighed. Thi Sagen er, at dette Begreb aldeles ikke rummer eller omfatter enten de egentlige juridiske Personer eller de foran omhandlede Retssubjekter af lignende Beskaffenhed. Disse falde ganske udenfor hint Begreb og de herom gjældende Lovbestemmelser der altsaa for saa vidt efterlade et Hul, som det maa være Opgaven at fylde ved nye, derfor fastsatte Regler.

Ogsaa i den Skikkelse fremtræder ofte en paafaldende Ubillighed mod Kommunen, at en Mand har sin Næring og hele Erhverv i Kommunen, men dog ganske undgaar personlig Skatteydelse til samme, fordi han har sin Bopæl i en anden Kommune, medens han dog i Virkeligheden i den første Kommune nyder alle dens Goder i samme Udstrækning, som om han i det hele opholdt sig der.

Det er end ikke uden Exempel, at Bopælen i en tilgrænsende Kommune, hvor Skattebyrden er mindre, aabenbart er valgt for at unddrage sig den større Skat til den Kommune, hvor Vedkommende har sit borgerlige Erhverv, sin hele Virksomhed og i Virkeligheden den længste Tid opholder sig.

Ligesaa fører Bestemmelsen om de 4 Maaneders Ophold, saaledes som den fortolkes og anvendes, ofte til ubillige Resultater for Kommunerne, i Særdeleshed derved, at ifølge denne Bestemmelse Skattepligten helt bortfalder ved Fraflytning, der først sker i Aarets fjerde Maaned, hvori tilmed netop en Flyttedag indtræffer. At Skattepligten saaledes ligesom uddør med hvert Aars Udgang og kun ved 4 Maaneders Ophold i det ny Aar igjen stiftes, synes et højst unaturligt og for denne Retspligt aldeles enestaaende Fænomen.

Det er ikke Hensigten eller Opgaven hermed at fremstille Ulempernes hele Række eller nærmere at undersøge deres Vægt, endnu mindre at paavise Maaden, hvorpaa de bedst afhjælpes. Dette overlades med fuld Fortrøstning til den lovgivende Magt, som bedre besidder Forudsætningerne dertil.

Men Sagen selv og dens Betydning i sin Almindelighed maa det være Kommunernes Sag at fremdrage og forelægge Lovgivningsmagten.

I Erkjendelse heraf andrage undertegnede Byraad underdanigst om Indenrigsministeriets Velvilje og Bistand til den heromhandlede Sags Fremme, saa at den snarest mulig, navnlig under Rigsdagssamlingen i indeværende Aar, paany turde forventes tagen under Lovgivningsmagts Overvejelse og Ordning ved hensigtsmæssige Lovbestemmelser."

Uddrag fra byrådsmødet den 8. september 1882 - side 2

[Til første side](#)

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 200-1882)

Man vedtog at tiltræde den i forrige Møde fremlagte Henvendelse til Regjeringen og Rigsdagen angaaende de kommunale Beskatningsforhold, til hvilken Ende et af de fremsendte Exemplarer blev forsynet med Byraadets Underskrift for der efter at blive tilbagesendt til Aalborg Byraad.